

ГИМНАЗИЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
САВА ШУМАНОВИЋ У ШИДУ

Школска 2013/2014. година, број 28.

Представљају нам се

Драги ученици првог разреда,

До сада сте се вероватно упознали са концептом рада наше школе, професора и свих осталих служби које су нам свесрдно на располагању, ако пак нисте, посетите www.gimnazijasid.znanje.info ili www.facebook.com/gimnazijasavašumanović наше школе где можете наћи доста корисних, важних и занимљивих информација како о раду школе, тако и о свим збивањима у њој и о околностима које је прате.

Сваки почетак захтева мало навикавања па вам саветујемо да активно комуницирате са свима у школи, а посебно са старијим ђацима, превасходно четвртацима. На тај начин ћете се навићи на стандарде и кодексе школе и лакше ћете наћи своје место у овој заједници.

Сва општа питања можете поставити на фејсу и директно дискутовати и лајковати са осталим корисницима, или наравно, саветовати се са одељењским старешином и психологом школе.

Уредништво Гимназијалца

I-1

одељењски старешина
Бранкица Рац

1. Јелена Башић
2. Јована Бјелчевић
3. Николина Валентировић
4. Теодора Дабић
5. Ивана Дрча
6. Никола Јекић
7. Јелена Јешић
8. Николина Каштеровић
9. Марина Киш
10. Слободан Кривошија
11. Тамара Кртинић
12. Немања Нешковић
13. Миладинка Нишевић
14. Јована Пејчић
15. Милан Петровић
16. Жељана Рудић
17. Милош Симић
18. Александра Стојаковић
19. Огњен Шумаруна

И није тако тешко,
као што сви говоре!

Веома смо сложни и
допада нам се
разредница!!!

I-2

одељењски старешина
Биљана Раца Радаковић

1. Јована Богуновић
2. Ана-Марија Видовић
3. Сергеј Горјашин
4. Иван Дарабашић
5. Дајана Ђурашиновић
6. Славица Живковић
7. Стефан Зечевић
8. Срђан Јездимировић
9. Марко Колаја
10. Александра Марковић
11. Јована Мичиновић
12. Јована Нејков
13. Сања Плавшић
14. Милица Спасојевић
15. Соња Стекић
16. Александра Стојановић
17. Јован Тимарац
18. Теодора Тодоровић
19. Кристина Шафарик

Добро друштво,
али има строгих
професора!

Ова школа је
најбоља подлога за
факултет...

ученици првог разреда

Девојке су
умишљене.

Има много лепих и
згодних момака!?!

Нисам желела
да упишем ову
школу!!!

Нашао сам
симпатију!!!

Школа је велика и
лепа, али је треба
уредити.

I-3

одељењски старешина
Гордана Павловић

1. Лука Авакумовић
2. Тамара Банић
3. Дарија Бижић
4. Анамарија Божиновски
5. Горан Бозало
6. Јована Бутраковић
7. Милица Вујасиновић
8. Јована Гачић
9. Милана Котарлић
10. Дејан Лазаров
11. Анђела Милакара
12. Алекса Орешчанин
13. Тамара Орешчанин
14. Невена Радованлија
15. Угљеша Ранисављевић
16. Слађана Рац
17. Зоран Смајић
18. Сања Ступавић
19. Јелена Топалски

I-4

одељењски старешина
Тијана Дабић

1. Марко Бајуновић
2. Душан Башић
3. Јелена Божић
4. Александра Бојић
5. Јелена Будулица
6. Драгана Ватраљ
7. Драгна Велентић
8. Гордана Драгичевић
9. Бојан Ероп
10. Тамара Животић
11. Никола Кнежевић
12. Слободан Којић
13. Николина Кохут
14. Марина Лазаров
15. Маја Марковић
16. Милош Опачић
17. Милица Панић
18. Александра Перић
19. Душица Радека
20. Срђан Радека
21. Јелена Радмиловић
22. Бојана Стојковић
23. Драгица Теслић
24. Стефан Тошић
25. Милош Трзин
26. Сања Тучев
27. Анастасија Улемек
28. Јована Цицо
29. Ђорђе Чавић
30. Милица Кошутуић

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

У суботу 14. септембра 2013. године ученици од 1. до 4. разреда посетили су Галерију слика "Сава Шумановић". Том приликом им је представљен филм Шездесет година Галерије "Сава Шумановић". Филм потписују господин Марко Поле и директорица Галерије госпођа Весна Буројевић.

Дана 20. септембра 2013. године одржан је Крос РТС-а на терену ФК „Раднички“, на коме су учествовали ученици наше Школе.

Ученици су постигли следеће резултате:

девојчице прва места освојиле су:

1. разред: Ивана Дрча
2. разред: Зорана Лазић
3. разред: Миланка Бјелић
4. разред: Тамара Болманац

дечаки прва места освојили су:

1. разред: Никола Кнежевић
2. разред: Ђорђе Миловац
3. разред: Марко Орозовић
4. разред: Ненад Кнежевић

Предавање на тему "Како написати припрему за час", у петак 26. 09. 2013. године у просторијама Гимназије, одржала је колегиница, професор хемије - мастер Милушка Пршић.

Предавање је одржано у оквиру програма Стручног усавршавања у установи, и било отворено за све заинтересоване. Предавању је присуствовао целокупни колектив Гимназије "Сава Шумановић".

Изложбеном поставком и пано-плакатом, коју је припремила библиотекарка школе Биљана Раца Радаковић, обележен је Међународни дан писмености.

Међународни сајам књига у Београду показао је да наши ученици заиста воле свет књиге јер је Сајам дана 24.10. 2013. године посетило 78 ученика са професорима школе.

Канцеларија за младе Општине Шид је организовала фото конкурс на тему "Како видите наш град Шид", на коме су учествовали и ученици наше школе. На поменутом конкурс у значајно друго место освојио је ученик III-2 разреда Вукашин Глигоријевић.

Предавање на тему "Тим и тимски рад", одржано је у петак 07. 11. 2013. године у просторијама Гимназије. Предавање је припремила и водила колегиница, професор социологије Силвија Миличић. Предавање је било веома занимљиво и пре свега усмеравајуће за све колеге како би се оснажили у тимском раду.

Дан просветних радника и Дан примирја у Првом светском рату обележени су Беседама и у холу Гимназије, 11. новембар 2013. године.

Духовно вече посвећено Петру Петровићу Његошу, великану поетске и филозофске мисли, одржано је дана 05.11. 2013. године у Гимназији, а у програму су учествовали ученици наше школе.

Међународни дан толеранције 16. новембар 2013. године, обележене је радионицама на часовима одељењског старешине и постављањем плаката у школи.

Црвени крст Шид одржао је дана 21. новембра 2013. године информативне радионице на тему Болести зависности у Гимназији "Сава Шумановић" Шид. Циљна група радионица су били ученици средњих школа. Предавачи је био сарадник и волонтер Вања Стевановић, вршњачки едукатор и волонтер Црвеног крста Шид.

Радионице је пратила екипа Радио телевизије Војводине емисију "Кад зазвони" која је емитована 14. децембра 2013. године на РТВ са почетком у 13 часова.

Дана 23. новембра у Студију М у Новом Саду одржана је 40. смотра младих рецитатора. Ову, једну од најстаријих манифестација из области културе војвођанских Словача, а у организацији Словачке редакције РТ Војводине, ове године по први пут су учествовали рецитатори из Шиде, и то из наше Гимназије, односно Шид је први пут имао представнике и у категорији - "Средњошколци и студенти". Школу су представљале ученице Тања Ступавски и Катарина Најдановић, а спремила их је професорица Ана Ковар.

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

Дана 27. новембра 2013. године Зимска идила, ученици чисте снег.

У четвртак 28. 11. 2013. године волонтери-вршњачки едукатори су у просторијама Гимназије, а у сарадњи са Економским факултетом, одржали радионицу на тему "Насиље на интернету".

Радионице Црвеног крста Шид на тему превенције ХИВ-а одржане су у Гимназији 29. 11. 2013. године. Том приликом ученицима је приказан филм "Дечко који се стидео" у продукцији Црвеног крста Србије и волонтера Црвеног крста Палилула, одржана је презентација и подељени су информативни флајери. Радионице су одржане у организацији Црвеног крста Шид, Дома здравља и невладине организације Мегафон.

Гимназија „Сава Шумановић“ у сарадњи са Социолошким друштвом из Београда у петак 06. 12. 2013. године са почетком у 14.30 часова, у својим просторијама, организује трибину на тему „Млади и социјално-патолошке појаве“. На поменутој трибини учествују ученици Гимназије „Сава Шумановић“ и ученици Техничке школе „Никола Тесла“ из Шиде. Координатор трибине је професорица Силвија Миличић.

У понедељак 09. 12. 2013. године, Милушка Пршић одржала је предавање на тему "Стручно усавршавање - како саставити лични план", у циљу припремања наставничких портфолија.

У оквиру пројекта „Инклузивна омладинска платформа Србије“, 9. децембра 2013. године у Сремској Митровици одржане су радионице на тему „Партиципација младих са хендикепом“.

У радионицама су учествовале наша ученица Милица Панић и психолог Гимназије Љубица Радишић. Упознале су се са моделима приступа овом проблему, баријерама на које наилазе и основама комуникације са особама са хендикепом.

Искрено верујемо да ће овакви семинари допринети бољем разумевању положаја младих са хендикепом у нашем друштву.

Обуком под називом „Структурни елементи Школског програма“ наставнице Гордана Павловић и Јелисавета Тутућ предочиле су које све законске елементе треба да има Школски програм и како га унапредити за следећу школску годину.

На Новогодишњем вањару у нашем граду учествовали су ученици II-4 и III-2 са производима употребне и украсне вредности које су припремали са одељењским старешинама Јармилом Петровић и Миленом Шинком. Сакупљени новац ће искористити за екскурзију.

Акција сређивања школског дворишта спроведена је 24. јануар 2014. године. Показало се да је и оваква физичка активност ученицима занимљива и свакако од користи свима.

Црвени крст Шид, у сарадњи са Домом здравља Шид, Еколошким покретом Шид и УГ "Здраво одрастање" Шид, је у петак 31. јануара 2014. године у Нашој школи спровео акцију поводом Националног дана без дуванског дима, где је понудио јабуку за цигарету. Ученицима су се обратили здравствени радници, како би им указали на штетност пушења и утицај дуванског дима на околину.

Поводом сређивања физкултурне сале у Гимназији "Сава Шумановић" за коју је општина Шид издвојила средства, Школу је посетио председник општине Шид господин Никола Васић.

На посебан начин кроз игру, плес, песму, рецитовање и беседу на шест језика (српски, словачки, русински, руски, енглески, немачки) приказан је програм у Гимназији као делић неговања ових језика у нашој школи, а поводом 21. фебруара Дана матерњег језика.

Гимназија "Сава Шумановић" у сарадњи са АIESEC организацијом 21. и 22. фебруара 2013. године одржан је међународни пројекат едукативно хуманитарног карактера „Make it possible“ у организацији Међународне организације за размену студената АIESEC. На дводневном семинару учествовали су ученици другог, трећег и четвртог разреда Гимназије "Сава Шумановић".

Петру Петровићу Његошу у част

А ја што ћу, али са киме ћу?
Мало рукама, малена и снага,
једна сламка међу вихорове,
сирак тужни без нигђе никога...
Моје племе сном мртвијем спава,
суза моја нема родитеља,
нада мном је небо затворено,
не прима ми ни плача ни молитве;
у ад ми се свијет претворио,
а сви људи паклени духови.

RUSKA HIROTONIJA POKVARILA ODNOS
SA SRPSKOM CRKVOJ: Vladika Rade

Трајна вредност Његошеве мисли

Његошева мисао је, чини се, вечна. Вечност као особина његове мисли проистиче из величине речи које је написао, а знао је да их пише бескрајно великим.

Ми се сада, захваљујући таквим делима, осећамо изузетно важни, јер дела обогаћују наш свет и стварају околину знања. Када неко зна, постаје истакнут, запажен, што доводи до тога да он сам расте у очима оних приучених и подучених, и ма шта после покушавали, приучени увиђају да не знају да достигну праве

ствари. Његош је једнако био у шуми незналица, зналаца, подучених и једнако се суочавао, увек у борби, са њима приликом заштите свог ума. Да, није он штитио себе, но ум, јер из њега је проистекла сва вредност човека и имена којег памтимо. Једино, морамо да се отргнемо сопственог незнања и обмањивања приликом давања значајне улоге себи у очувању Његошевог дела. Ми њему, као радилице које ће само да памте, не требамо; Његошу су потребни људи који могу да размишљају, да увиђају, да схватају, а не обични посматрачи и понављачи. Без њих један „Горски вијенац“ може. Дакле, мене је Петар II Петровић научио да га имам (и чувам), и сада знам да је на мени да помогнем другима да науче да резонују. Велики је то занат. Да је лагано, суштина његове мисли никада не би била у опасности, док, рекао сам, име њега и његових дела је само по себи велико, да ће заувек да остане у сазнајној нити и учених, и приучених, и неучених. Невоља је ове врсте: људи често не знају коме се Његош обраћа и шта говори. Но, битно је да је неко рекао да је „добро“, а уз то је био и борац против завојевача; из овога следи да мора да буде јунак у народу, ма шта то значило. После овако (не)схваћеног писца, уметника, мислиоца (доброчинитеља) долазе тренуци када је нестајање извесно, јер нема људи који би наставили постојање. Не знају на чему да га темеље.

Знате ли за: „Коме закон лежи у топузу, трагови му смрде нечовјештвом?“ Одговор је да вероватно знате. Ми у овоме углавном препознајемо злурале освајаче који тлаче народ. Петар II Петровић тиме, тј. једном реченицом, говори све о њима, и свим будућим и претходним, властима и владоцима који су владали „антиљудски“ - против живота. Замислите, на пример, да ову реченицу применимо на нас саме, у овом тренутку. Опет, замислите, којим ми топузом чинимо нечовештво-ако га чинимо. Ја ћу рећи, уз свесрдну подршку Његошевих дела, и ума му, да је овај наш топуз једнако страشان као и онај, а

нечовештво је исто, док само облик мења. Жељом за различитим побудама и користима, или од утицаја великих страхова о животу без уживања или (и) значења, не осврћемо се на доброту и подуке из дела оних који су могли да спознају више. Својим незнањем гушимо напредак и покушаје развијања сазнања и мишљења. Ми допуштамо (наравно несвесно, јер не знамо) да моћ увиђања губи све битке. То је храна за нечовештво и небригу, јер пропадају људи, за њима уметност, наук(а), једном речју, пропада способност настанка. Све, зато што не знамо, јер нећемо да читамо и мислимо-само то нећемо. Зар не видите производе таквог делања?

То смо ми.

Наде има. Имамо Његоша. Читајмо.

Драган Валентировић, IV-3

ДУХОВНО ВЕЧЕ ПОСВЕЂЕНО ЊЕГОШУ

Интервју ... Интервју ... Интервју

ШАМПИОНКА

Ја: Од када се бавиш бициклизмом?

Виолета: Бициклизмом сам иначе волела да возим, но активно бициклизмом се бавим од 2010. године.

Ја: У којем клубу и колико дуго тренираш?

Виолета: Тренирам у нашем шидском МТВ "Једнота", а активно се бавим овим спортом три године, што подразумева рад са тренером и плански вођене тренинге.

Ја: Зашто се бавиш баш бициклизмом, поред свих осталих спортова?

Виолета: Бициклизам, као спорт, првенствено ми се свиђа јер је добар због здравља, добре линије тела, кондиције, дружења и упознавања других људи и крајева.

Ја: Када си схватила да је бициклизам оно у чему се проналазиш?

Виолета: Након годину дана тренирања, јер сам тад почела интензивно да учествујем у такмичењима и да освајам медаље.

Ја: Где се одржала ова последња трка у којој си освојила златну медаљу?

Виолета: Трка се одржала у Бугарској.

Ја: Колико дуго су трајале припреме за ово такмичење и јел било напорно?

Виолета: Тренинге имам редовно, ал' две недеље пре такмичења тренирам појачано и веома инзивно. Готово сваки тренинг је напоран, али све се може уз мало воље и ангажовања.

Ја: У којој категорији си се такмичила?

Виолета: Такмичила сам се у категорији јуниорки.

Ја: Како је трка протекла и који су твоји утисци?

Виолета: Трка је била изузетно напорна и тешка. Било је пуно девојака из различитих држава и нисам знала шта могу да очекујем од конкуренције, но уздала сам се у своје јаке снаге, издржљивост и упорност.

Ја: Дали и у будућности планираш да се бавиш бициклизмом?

Виолета: Да, планирам јер то је спорт којем сам посветила добар део себе, својих снага, жеља, односно свој део свог живота.

Ја: И за крај, зашто би препоручила младима да се баве бициклизмом?

Виолета: Првенствено због здравља је добро да се бавите спортом, а бициклизмом посебно јер сте стално у загрљају са свежином ваздуха и лепотама природе и градова и земаља, а затим због лепог изгледа и пријатеља на свим меридијанима.

Разговор са Виолетом Трифковић водила Бојана Стојчевић, IV-1

Сећање једне Шиђанке

Ученици гимназије разговарали су са деведесетдвогодишњом госпођом Цветанком Тубић, сликарком, путописцем, која је радо пристала да подели своје успомене из младости и сећање на Саву Шумановића.

- Који је то догађај из прошлости кога се врло радо сећате?

Свакако је то сећање на Саву Шумановића, као господина који је увек био беспрекорно обучен и који је одскакао од шидске господе. Привлачио је пажњу и својим понашањем. Поздрављао је све дубоким наклоном, али је ретко разговарао. Имала сам ту част да одиграм са њим један танго, јер је и он ишао уплесну школу. Плесао је и са Милицом Шешан, девојком која ме много подсећа на његове моделе.

- Дали сте познавали и сликареву мајку Персиду Шумановић?

Јесам, и Персиду и Наталију Дебелачки, њихову рођаку, а моју добру пријатељицу, тако да смо често заједно разговарали.

- Знамо да и Ви сликате, одакле та љубав ка сликарству?

Стефанија Клер, пренела ми је ту љубав ка сликању. Касније Божидар Стојковић је предложио да оснујемо аматерску клуб сликара, ако да смо се често

окупљали, сликали и правили изложбе. Често се Персида шалила, говорећи да је то због тога што сам Тубићева, јер се и она девојачки презива Тубић.

- Поред Шумановића, да ли постоји још неки сликар чија дела уважавате?

Има много добрих сликара, али издвојила бих Саву Стојкова. Много волим његове пејзаже.

- Шта нам можете рећи о књизи коју сте издали и одакле сте дошли на идеју?

Обишла сам тридесет две земље и након сваког путовања записивала белешке. Једно од најлепших путовања ми је био одлазак у Норвешку 1974., где сам била пријатно изненађена када сам чула да једни музичари свирају "Марш на Дрину". Радивој Лазић је желео да изда књигу (Путопис, којој сам дала име "Одмах се враћам").

- Дали желите да нам кажете нешто више што Вас нисмо питали, а што бисте желели поделити са читаоцима?

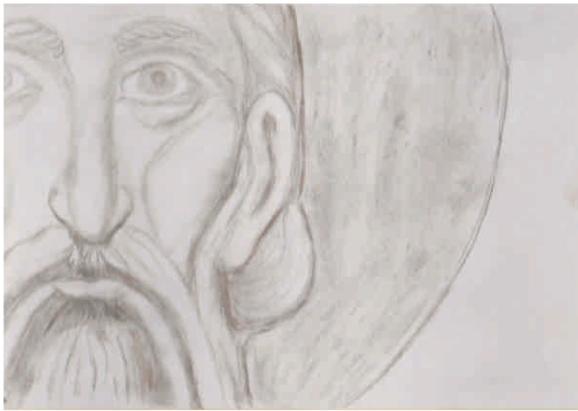
Упорна сам, волим шетњу, јер је то врста гимнастике за мене, иако имам 92 године. Често одлазим и у породичну кућу и тамо волим да проводим већину времена.

-Захваљујемо Вам.

Интервју водили ученици: Јована Дамјановић и Милош Мравик, IV-1

~ Светосавље и наше доба ~

МОЛИТВА СВЕТОМ САВИ

Силвија Крошлак, 3-4

ОЧЕ, ПРЕСВЕТЛИ ОЧЕ, БЛАГОСЛОВИ МОЈ ДУХ, СТОПАМА ТВОЈИМ ДАЈ ДА ХОДИМ. ДОБРИ БОЖЕ, СВЕПРОЖИМАЈУЋИ ЦАРЕ, ДЗХ ТВОЈ СВЕТИ ДА МИ ЈЕ ПАСТИР. МОЈУ ДУШУ МУДРОШЋУ УСЛИШИ ВАПАЈ МОГА СРЦА И ГРЕШНУ МОЛИТВУ МОЈУ. ПРЕЧИСТИ ОЧЕ УЧИТЕЉУ САВО, ЧАСНИ ПРИНЧЕ, МОЛИТИ СЕ СЛУГА БОЖЈИ ПРИХВАТИ РЕЧИ МОЈЕ, ОСЛУШАЈ КЛИКЕ МОГ РОДА, РОДА И НАРОДА, ПРОСВЕТЛИ НАС РЕЧЈУ ЉУБАВИ.

О, ПРЕМУДРИ ОЧЕ, ЗАР НЕ ЧУЈЕШ ЈЕЦАЈ СВОГА РОДА, ОЧИ ТВОЈЕ УЗВИШЕНЕ ЗАР НЕ ВИДЕ ПЛАЧ И БОЛ ПОТОМАКА ТВОЈИХ? УТЕМЕЉИВАЧУ ИСТИНСКОГ ПРАВОСЛАВЉА, ТИ КОЈИ ИЗРАЂАШ МИСАО ЈЕДИНСТВА, НАЈМИЛИЈИ БРАТЕ, ПОДАЈ СВЕЛОСТИ СЛУГАМА ТВОЈИМ ГРЕШНИМ, УЈЕДИНИ ДЕЦУ

СВОЈУ ОКОРЕЛУ У ЗАВИСТИ И НЕСЛОЗИ. ПОПУТ СЈАЈА ЗВЕЗДА ДЕЛО ТВОЈЕ ПРОНИЧЕ КРОЗ ТМИНУ ВЕКОВА А МИСЛИ ЗРИЈУ У СРЦИМА ВЕРОДОСТОЈНИХ. СВЕЛОСТИ ЈЕ СВЕ МАЂЕ АЛИ НЕМИР ОСТАЈЕ, ТУ ЈЕ, ПОПУТ НЕБЕСКОГ СВОДА, ОПЛЕМЕЊЕНОГ ТЕК СЈАЈЕМ ПОЈКОЈЕГ ЗВЕЗДАНОГ САЗВЕЂА.

ОЧЕ, ТВОЈА РЕЧ ЈЕ ЗАИСТА ПРОСТА, УМ ТВОЈА ПРОЗРЕО ЈЕ ДО СВЕВИШЊЕГ. О ПРАУЧИТЕЉУ СРПСКОГА НАРОДА, ЗАШТО ЗАТВАРАМО ОЧИ УШИ ПРЕД ХУМАНОМ РЕЧЈУ, ПРЕД РЕЧЈУ, ГОСПОДА? ЗАШТО ОЧЕ ТРАЖИМО ОБЈАШЊЕЊЕ У ГРЕХУ А СЛОЖЕНОСТ У ЈЕДНОСТАВНОСТИ? АМАНЕТ ТВОЈ КОЈИ СИ ОСТАВИО, ЗА ВЕЧНОСТ НЕК ОБАСЈА ДУХ СВЕТИ ЛЕПОТОМ СВОЈОМ. У СПОМЕН ТЕБИ, ОЧЕ УЧИТЕЉУ, ГЛЕДАМ У ХРАМ, САВО, ПОДИГНУТ НЕИЗМЕРНОЈ СНАЗИ МОЛИТВЕ ТВОЈЕ. ДУХОВНЕ МОШТИ ЈОШ ЖИВЕ НА ВРАЧАРУ ШИРЕЊИ ОГЊИШТЕ ИСТИНСКОГ ПРАВОСЛАВЉА. БЕЗ ТЕБЕ СМО УЧИТЕЉУ БЕЗ ПУТА ИСТИНСКОГ, БЕЗ ЗНАЊА СВЕВРЕМЕНСКОГ, БЕЗ ШКОЛЕ И НАУКЕ.

О ПРЕСВЕТЛИ ПРИНЧЕ ДУХОВНОГ ЦАРСТВА, УСЛИШИ МОЛИТВУ ОТАЦБИНЕ СВОЈЕ У ОВИМ ТМУРНИМ ВРЕМЕНИМА РАЗГРНИ НАМ ПУТ. ПРЕСВЕТИ САВО, НЕМАЊИЋКИ РОДЕ, ЗАШТИТИ ПРАВДУ И НАСЛЕЂЕ СРПСКО. ЗАГРЛИ НАС ОЧЕ, ГРЕШНЕ И НЕСПОКОЈНЕ.

ГОСПОДЕ БОЖЕ, ПОМЕНИ МЕ У ЦАРСТВУ ТВОМЕ, ПОМЕНИ НАС СВЕВИШЊИ У ВЕЧНОСТИ ТВОЈОЈ. НЕ ДАЈ ПРЕЧИСТИ ДА ЗЛО ПОСТАНЕ СЈАЈ.

ТЕБИ ЈЕДИНОМ. АМИН

ЛУКА ГРГИЋ, IV-1

Манасија

(Васко Попа)

Плаво и златно

Последњи прстиен видика

Последња јавука сунца

Зограф

Докле твој њемен дојуре

Чујеш ли коњицу ноћи

Алах ил' малах

Кичица твоја не држи

Бјеже твоје не љлаше се

Ближи се коњица ноћи

Алах ил' малах

Зограф

Шта ли видиш на дну ноћи

Златно и љаво

Последња звезда у души

Последњи бескрај у оку

Анамарија Ђекићовски 13

Десетка Манасијових Савине монахи

Котас те кроз сан подишела моја
слуха тишка
држатиш ирчије вртине ирчиња,
и дроче моје кроз риза вилешика
китас те ижејим.

А ја те бех дити гавно од рогина сала,
на држану светиоторичку тишину Манасија,
мекату бех крај монастирској прага дела
туче жолитве и шира.

У кад бекотва ривовој китику тузени класи
др вилеке наше и кнежева,
пазате бех светино очи моје васаи;
и дуча јед небезе јуларније као шва
диче вивене.

А кад жалиш моја дучику убојом кожд гавно
и љежене у жолитви моје изјубовој рода,
крче те идујали моје ижеј светиоторичку риза
и сиротицу иде те Христос
право у очи вједа.

Дучику је нас светино гавно.
Китас више нећу видети очии вивени
крод,
ни сиротику дичи мојиној гавно,
ни с дроче мојој кнејити у лод.

Китас више са свис ижејовој кнејити
нећу пути оди туја и мондига,
и одре своје царске од ривовој веза
дајбек. кнејити.

А кад монастирској преторачије
драле жучне,
у васајовој кад сиротино сиротиња
и иудачкој жучи светино сиротино,
душа моја од гавно више жолитва
неће држати.

Мекату се шара да клас кривој рода,
да ривовој својој дичи и лодовој игај,
и ра дроче моје кроз светино пу, светино веза
као кнејити кроз рај.

Александра Ђурић III,

~ Светосавље и наше доба ~

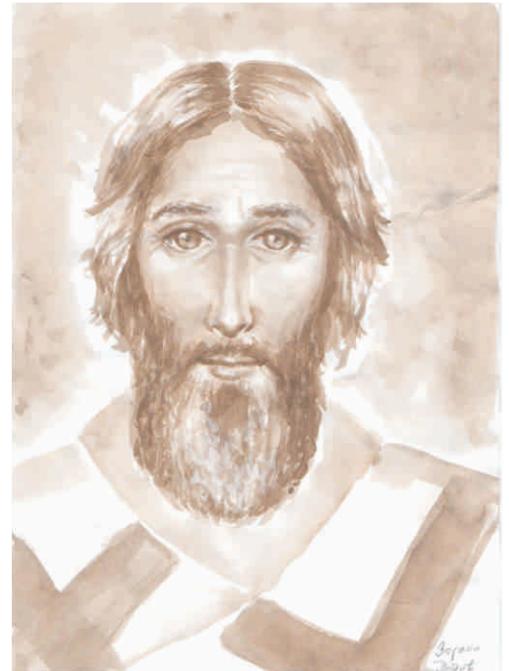
Путевима православља

„Пута који води у живот, био си наставник, архипастир и учитељ. Јер најпре дошавши, Светитељу Саво, оцабину твоју си просветио, и породивши је Духом светим, као маслинова дрвета у духовном рају засадио си свеосвећена чеда твоја. Зато те као сапрестолна Апостолима и светитељима поштујући молимо: моли Христа Бога, да нам дарује велику милост.“ Дивећи се речима православног тропара изреченим пре много година које се и данас радо читају на богослужењима покушавам у мислима својим да пронађем себе на путу православља, да повежем границе прошлости и будућности и будем део светлости у тами вечнога незнања.

У тами Свети Сава светли, и том светлошћу просветљује путеве и просвећује. Растерује таму, обасјава стазе да очи боље виде, да ноге лакше газе. И ореол свети што око главе му стоји као да избавља из мрака живота у који свако од нас понекад заиђе. Он својим танким, јарким ободом растерује рој мисли наших глава, устремљује ка доброты душе и чистоти ума. И како се море узбуркава ветровима, тако се човек узбуркава греховима и спасење тражи у молитвама и житијама светитеља. Али човек сведен на чула, сувише је примитиван да понекад чује тај глас у њему, и изабере погрешан пут који је често кобан по њега самог. Прекрасан пример нам је подарио Свети Сава, да се човек буђењем из чудног света у којем живи претвара у духовно биће, не материјално, некако чисто и невинно, са удахнутим надом вечног живота. Као што лептир обиграва око пламена свеће и сваки час може да изгори крила, тако и људи када лутају животним путевима лако могу да изгубе душу. Свети Сава нас својим сталним присуством подсећа на чисте путеве православља, а ти чисти путеви садрже молитву, пост, смирење, покајање, савест, слободу, веру, наду и љубав. Сва ова богатства православне вере воде ка општем спасењу и добру. На животном путу, сретнемо свакаку муку, али као што је зимска хладноћа корисна плодним воћкама, тако су и тешка искушења корисна побожном човеку. Зато воћка донесе богате плодове, а хришћанин се након мука украси врлинама. Томе нас је учио Свети Сава да с врлинама корачамо путем православља, да у рукама носимо кључ милосрђа јер тим се кључем отварају врата вечног живота. И како се сунцокрет окреће Сунцу тако се и праведан и милосрдан човек окреће Богу и светињи. Векови су прохујали и многи ће још да прођу, а нашим венама тећи ће дух једног давног човека, који се уздигао до престола творца.

Сви ми од Бога примамо неки дар који нас води на пут спасења, један од тих дарова је вечно сећање на монаха Саву, јер он је посредник и тумач славе Божије јер га краси чисто и праведно срце. Овај свет је као цвет, има у себи и меда и горчине и брзо вене, зато корачајмо лагано, пуни љубави, бирајмо чисте стазе и праве путеве, застанимо ако морамо, али истрајмо на том путу спасења, истрајмо јер смо дужни и Богу и себи и православљу.

Вања Ковачевић, III-2

Зорана Топић, 3-3

СВ. САВА
ПРАЊЕ СРПСКИ

СВ. СИМЕОН
МИРЯНИН

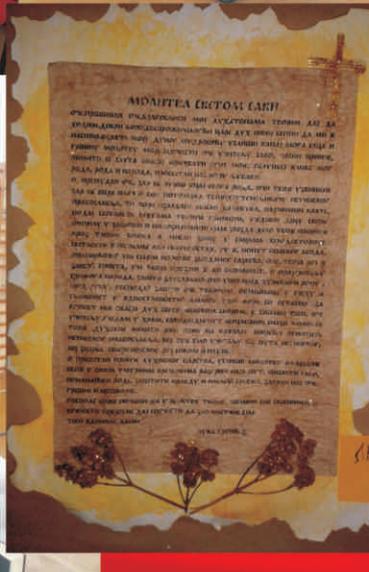

Миланка
Бјелић, 3-2

СВЕТИ САВА

Растко је српски принц био
Од оца је Захумље добио
Ал је њему вера била мила
Одрекао се царске круне
За мирис мира и кандила.
Кренуо је једне тавне ноћи
Док цели двор још уснуло спава
Да уточиште нађе својој моћи
И постане смерни монах Сава.
Записао је и пронео много дела
Подизао српске цркве, школе
Зато њега у свој нашој Србији
Сви поштују и сви од срца воле.
Турчин Синан Паша љути
Спали му на Врачару мошти
Мисливши да тако за Саву
Више нико неће ни чути
А само му је овековечи славу.
Његово име ће у нама да живи
Све док звона Србијом одјекују
Славиће се по школама слава
о светога Сави ће још да поју.

Весна Ивковић, III-4

Добитници СВЕТОСАВСКЕ ПОВЕЉЕ града Шида су професори:
Бранислава Павловић, Иванка Маринковић и Тихомир Тодоровић

~ Свети Сава школска слава ~

Добитници СВЕТОСАВСКЕ ПОВЕЉЕ града Шида су ученици: Гордана Мишчевић ученица 4.1 одељења;
 Тамара Болманац, Ненад Жигић и Надежда Миљановић ученици 4.2 одељења;
 Драган Валентировић, Александар Лупић, Снежана Радојчић и Тања Ступавски ученици 4.3 одељења;
 Страхиња Гледић и Јован Павловић ученици 4.4 одељења;
 Вукашин Глигоријевић и Дејан Дудок ученици 3.2 одељења; Слаћан Јелић ученик 2.2 одељења.

~ Свети Сава школска слава ~

~ Светосавље и наше доба ~

Теодора Тодоровић, 1-2

Писмо Светом Сави

Годинама гледам и слушавам како моја отаџбина пати. Гледам, патим и сам. Слушам, а не могу да помогнем.

Моја породица је и моја отаџбина. То су огњишта где су се грејали моји преци и њихови синови и кћери, моји родитељи. Кога да молим за помоћ? Ја немам резервну отаџбину. Моја је отаџбина само једна. Моја отаџбина је Србија!

Свече, спасиоче, Свети Саво... И данас, као и у свакој својој тами, зовем Твоје име. Молим Те, буди светионик у овом слуђеном времену. Води нас срећи која нас чека, једном новом свету, пуном маште и воље. Позови мој народ – да осети мирис тамјана, мирис упаљених свећа, да осети носталгију за старим временима. Подај нам, Свети Саво, мало Твоје мудрости и човекољубивости, твоје дарежљивости и братске љубави, способности да мириш завађену браћу и народе, да чуваш наше СРПСТВО и волиш све људе. Буди наш вођа – да те пратимо путем истине и правде, знања и одрицања, братства и слоге. Огреј наша срца топлим зрацима хиландарског сунца. Врати Српство тамо где су му његови корени и духовни темељи. Описмени неписмене, излечи болесне, подари вид слепима и онима који не желе да виде. Помози да докажемо да имамо веру, да верујемо у себе, да верујемо да можемо, да српска деца израсту у честите и поштене људе, какав си и Ти био. Нама не треба злато, али нам треба златно класје пшенице. Пуно бола је претрпео овај народ. Али време га је ојачало. Наши преци никада нас неће напустити. Увек су крај нас, на једном посебном месту – у срцу. Сигурни су ту. Увек нас штите од зла и ту су за нас када нам је тешко.

Пишем Теби, Свети Саво, Теби који си вечно кандило Србије. Ја Те молим да ми сачуваш драге људе и отаџбину, јер они су оно највредније што имам. Не марим за благо, новац – то се троши, али особе које волим и моја Србија увек су ту, и када имам све и када немам ништа. Без њих не бих имао коме да пружим сву ову неизмерну љубав коју носим у срцу. Свети Саво, молим Ти се, учини их срећнима и моја срећа ће бити још већа. Молим Те, подари ми моћ да могу да раздвојим добро од злог, да не упаднем у замку окрутних животних околности. Покажи мојим друговима прави пут до оног најважнијег циља – бити и остати човек. Научи нас да знамо опростити. На тај начин чистимо душу од зла и настављамо да идемо кроз живот уздигнуте главе.

Молићу се пред твојом Иконом, јер Ти си наш спас, једина тапија вечности усечена у српске домове и школе. Осећамо твој благослов у срцу. Наш просветитељу, оче, хвала Ти... Док Тебе има, и ми постојимо!

Светом Сави

У позној ноћи када све спава и сове се чују
наши гласови са њиховим се преплићу и одјекују.
Ви мали људи великог срца, помозите нам у овим беспућима.
Крик и јаук одзвања у ово тешко време
Као звона нашег храма св. оца Николаја.
Ти свемогући човече, што си се богатства одрекао
И због своје добротe вечан постао,
Окрени се и чуј тешки јецај своје деце.
Ти, што ти је глава клонула на тврдом камену,
Уместо на белој свули, умири нас, у нама су немири.
Пороци су нас узели под своје, избави нас из деценије ове.
Тињамо на ломачи као некада свећа у твојој соби
Пламен је све јачи и никако да се угаси.
Моле те деца твоја, сачувај нам срећу ову
Подари осмехе болном, дај нам шаку здравља
И ослободи нас, оче Саво, сваког јада.
Света Гора сија, задужбина твога оца је сигурна,
А Врачар место где те спалише, а свету кућу подигоше
Постаде свима нам дуговно и исцелитељско уточиште.
Молимо се теби у овој тамној ноћи, да спустиш своје моћи
На бригу нашукоја по целој Србији као река тече
Уз помоћ твоју неће Србима ово бити последње вече.

Александра Биреш, III-4

ОДА СВЕТОМ САВИ

Пре много година, векова
Родила је Ана, мајка српска
Сина божјег, сина Растка.
Али не дуго беше затим
Оде он у манастир, калуђере
Да научи књиге многе свете
И отаџ га памти свако дете.
Тада доби монашко име Сава
Да га љубав божја води
Према миру и слободи.
За свој народ српски цео
Он је дао свог живота део
Кад је ударио брат на брата,
Притекао Сава да их мири
Да се браћа опет сложе
О, молимо ти се, Боже.
Многа дела оставио си
Да се памте од давнина
И јунак српски постао си,
Градитељ и спаситељ,
Учитељ и просветитељ.
Хиландар и Студеницу
И законе православне
Оставио нам отаџ Сава
Да му буде вечна слава.
Молитве ти услиши наше
Јер смо ми деца твоја
А путеви су наши исти
Љубав, братство и слобода
То су Саво, та три прста твоја.

Бојан Поткрајац, IV-2

Тамара Недић, II-4

~ Светосавље и наше доба ~

САВИН ЖИВОТ У ГОСПОДУ

Оно што нам прво падне на памет по помену духовне громаде, Светог Саве, јесте његово узвишено дело које је великодушно даровао свом народу и блажени лик светитеља који нам свакодневно краси видике.

Беше то један диван принц и монах у давна времена, светитељ који нас са неба посматра данас докле год је куцало његово смерно и кротко срце божанским звуком милости, он се борио за спасење душе, ума и тела своје мајке Србије и њене деце и своје браће. Заправо, одувек је он био светац. Монашке особине одувек су красиле ово часно дете часних родитеља. Света ватра одвајкада је тињала у мисионарским очима принца Растка, а најснажнији пламен избацивала кроз узвишене речи монаха Саве, духовног оца свих нас који га славимо и величамо уз песме. Попут витеза чији је мач штит реч, он је извојевао тиху победу са земаљски почастима и испунио мисију за коју је од рођења био предодређен. Како би испоштовао божје законе, он је окренуо леђа ономе чега би се мало људи одрекао, слави и богатству, али је од великодушног бога добио много више по заслугама његовим. Молитвама снажним попут камених темеља, најтврђих зидина он се све више и више пео док није дошао до Господа коме је толико стремио и коме је поконио свој живот вредан сваког поштовања. Вера и љубав су највећа богатства икада и њихова тежина се ни са чим не може измерити. Имућност овог светог милог оца била је баш у томе што је безусловно дао све за љубав и стога му нико није могао стати на пут којим је желео да иде. Корији остао сунце његов свети лик обасјава Србију, али никад не залази, већ причека негде на хоризонту и пази на своја чеда и наследнике док спавају. Корак по корак време пролази и у историји и оставља ожиљке. Најлепши ожиљак нашој историјској причи јесте Свети Сава. Дубоко у том ожиљку лежи мапа коју можемо да видимо само ако смо чисте душе и која ће нас провесњати до спасења.

Уз наду и опојан мирис светосавља који се шири свугде где је доспела реч истине, треба уздигнути главе и поносних срца да ускликнемо светитељу Сави.

Николина Каштеровић, I-1

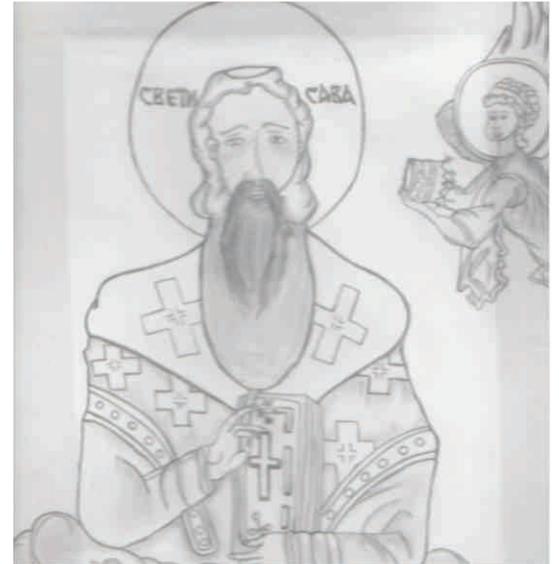
МОЛИТВА СВЕТОМ САВИ

Ја недостојни раб божји молим се теби од рода царског земље нам Србије и рода небеског оца нашег светитеља. Теби, који си се одрекао трона земаљског зарад царства небеског и спасења народа српског свога, молим ти се за спасење душа наших.

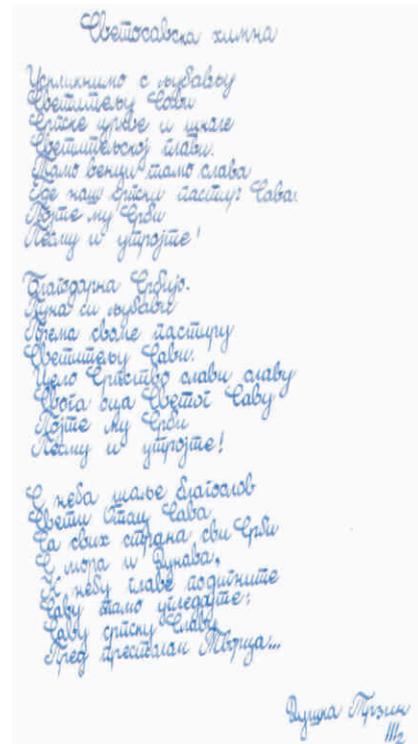
Теби који си својом вољом и жртвом усмеравао народ свој путем вере, љубави и наде, путем божјим, путем свеспасења. Молим ти се осветли поново путеве своје светосавске, да ученици твоји поново њима ходе, да оживимо вековне вредности доброте и љубави, поштеља и смерности. И да учитељи и ученици удруже напоре своје и здушно се потврде у знању, напретку и бољитку у земљи нашој, земљи светосавској.

Смилуј се светитељу наш, и услиши молитву православног и светосавског изданка рода божјег понизног.

Томислав Бојчић, IV-4

Љиљана Тривунчевић, 4-4

Урош Клисурић, 4-2

~ Лира и палета ~ Лира и палета ~

Јована Дамјановић, 4-1

Будућност је преда мном. Шта од ње очекујем?

Иво Андрић је једном рекао да смо сви ми бачени у океан постојања, без нашег знања и без наше воље. И морамо пливати, постојати, носити идентитети што је најважније – морамо бити људи.

Бити човек је тежак „занат“, а за „алат“ којим ћемо да обликујемо свој живот морамо сами да се побрине. Сећам се када смо, пре једанаест година, кренули у школу. Мали, уплашени, са торбама које су биле готово веће од нас, закорачили смо у свет знања, оцена, пријатељстава, па и љубави. Четири године проведене код учитељице увек ће заузимати посебно место у мом сећању. Затим је на ред дошао пети разред и опет је све око нас било ново – ново друштво, предмети, наставници. Лепо смо се дружили, заједно смејали, а било је чак и суза, најчешће због лоших оцена. Годину по годину, и те четири године прошле су брзо, готово неосетно. Тиме је завршен један период нашег живота – детињство, период

највеће безбрижности. И сада, када се сретнемо, увек евоцирамо успомене из тог најлепшег раздобља наших живота. Након основне школе и после много премишљања, мој избор пао је на Гимназију „Сава Шумановић“. Године 2010. уписала сам ову школу и опет ушла у неки непознат свет, а друштво кроз четири године били су моји другови из разреда и професори. Стекла сам лепа искуства у овој школи, нове пријатеље, а што је најбитније – знање, основу за даље школовање. Сада сам четврти разред. На прагу сам, као и сви остали матуранти, уласка у свет одраслих. Сада нам је свима у глави само прослава матуре, те тоалете за ту прилику. Мало је времена у ствари остало, а пред нама је још много „посла“. Пре неколико дана су ме речи професорице социологије – „За годину дана постајете академски грађани!“ – навеле на размишљање. Следеће године у ово време бићемо студенти. У главама многих мојих вршњака још увек се јавља питање: „Шта да упишем?“ Ја сам одмалена знала да ће мој избор бити природне науке. Као девојчица сам маштала да упишем Фармацеутски факултет. Одувек ме привлачио рад у апотеци и тај специфичан мирис када уђеш у њу. Често сам себе замишљала на месту фармацеутских радника, са мноштвом лекова околу. Била сам сигурна да је то моја коначна одлука. Међутим, у трећем разреду Гимназије, када сам озбиљније почела да се бавим питањем факултета, да се информисем и детаљније истражујем смерове различитих факултета, наишла сам на смер Природно-математичког факултета чији ме назив веома заинтригирао – Молекуларна биологија. Биологију, као предмет у школи, волим, посебно област генетике, чиме се молекуларна биологија бави. Консултовала сам се са неким студентима и њихова позитивна искуства су ми „помогла“ да мој избор буде управо тај. Молекуларна биологија је оно што желим да студирам, а генетика оно чиме желим да се бавим у животу. Следећег месеца ћу почети да се припремам за пријемни испит, за који је потребно спремити градиво предвиђено за обраду у свим разредима гимназије. И нема одустајања, сада је касно за било каква премишљања. Тренутно ми је једина жеља, поред те, да успешно завршим средњу школу, да упишем жељени факултет. Факултет траје пет година, након чега студент добија звање мастер-молекуларни биолог.

Након факултета бих свакако волела да радим у струци, у некој генетичкој лабораторији, али у животу никада не правим „велике“ планове за неки предстојећи период свог живота, тако да ни сада у својој глави немам ону праву слику свог живота за пет или десет година. Изразила сам своју тренутно највећу жељу, а она обухвата период од пет година. Наилазим често на коментаре околине, као нпр: „То је ретко занимање. Како ћеш да се запослиш?“ На шта одговарам са смешком и речима: „Најбитније је да човек заврши оно што воли, сваки труд се кад-тад у животу исплати, па тако и факултетска диплома.“ Сматрам да човек у животу треба да ради оно што воли, а не оно што мора.

Дејана Кнежевић, IV-2

Лик Антигоне

„За љубав, не за мржњу ја сам рођена.“, колико нечије срце може бити племенито да би изговорило ове велике речи у тренуцима највећих патњи свог живота? Одговор на ово питање видимо у неустрашивој и у својој вољи непоколебљивој Антигони.

Антигона, величанствена творевина великог Софокла, по многим је најлепши женски лик икада у сваком смислу. Замишљам је како својим бледим ногама оставља у врелом пустињском песку отиске једва видљиве и за руку води свог, од врућине позеленелог, оца, а проклетство које им је записано у венама као да их полако сугиже својим лаганим, али сигурним кораком да их докусури. Уз сву љубав свог срца она не напушта никог од своје породице и понизно поштује све неписане, божанске законе. Читајући Софоклово ремек дело замишљам Антигонине тужне очи у којима као да се већ унапред одиграва њена судбина, али упркос томе она мирно, без и једне речи одлази у тако очигледну, болну смрт. Породично васпитана не жели да се повинује неправедној наредби славом заслепљеног Креонта и зато уздигнуте главе исте почасту пружа за оба брата. Убеђена у исправност своје одлуке, заиста вредне дивљења, она и уз многа упозорења своје сестре Исмене жели истрајати у својој намери. Када јој је смрт закуцала на врата она још увек није проживела ниједан делић од свог, за човеков поглед дугог живота, али ниједног тренутка није показала боли свог слабог женског срца ни пред ким. Чак су и великани оног времена богова и ратника, који су за част спремни да мру, увиђали ко је и шта Антигона, да је њена љубав неизмерна, неустрашивост већа од највећих јунака, поносна глава високо попут јабланове крошње, вера јача од челика, а правда коју жели по свему судећи скривена је у самом њеном животу јер тако, како се онда веровало, богови наређују, а како они кажу тако бити мора. Она, иако величанствена, била је људско биће и стога је објашњиво да има слабости. Њен самовољан одлазак у смрт указује на страх од већих телесних патњи, али на неки начин приказује часан одлазак у загрљај свог проклетог, одавно у смрт послатог, рода.

Ова девојка, већа од сваког човека који је икада рођен, треба да представља циљ за сваког ко стреми исконским вредностима. Усклађеност мисли и дела Антигоне вечно ће се памтити и приказивати као идеал свега што људско срце може достићи. Своје милосно срце предала је у руке богова којима је толико стремела.

Николина Каштеровић, I-1

Од свих истина најдубље су и најтрајније истине срца

Осећања су огледало душе и срца. Била она лепа или ружна, наша су и веома су драгоцене.

Најдубља, најтрајнија, најискренија истина срца је љубав. Љубав је узвишена, прелепа, полетна, чаробна. Много љубави испуњава моје биће, али љубав према момку је најлепша. Кроз њу упознајем себе. Спознајем истину свога срца. Осећам лепоту душе. Постајем краљица узвишена и најлепша. Добијам самопоуздање! Ходам усправно, уздигнуте главе. Он у мени проналази нежност, страст, задовољство, храброст. Смешим се! Скакућем, певушим. По цветићима добијам имена. Небо ме сећа на његове очи. Али јави се чежња за њим. Сто километара што нас раздваја буди жељу за поновним сусретом. Тада сам Пенелопа која чека своју љубав да дође. Желим његов заглај, његов поглед, његове речи. Сваким ветром шаљем му нежне пољупце. Шапућем му љубавне стихове.

Љубав у мени буди богињу. Тада сам Афродита. Љубав је дивна. Треба да волимо, јер љубав побеђује све!

Тамара Старчевић, IV-1

~ Лира и палета ~ Лира и палета ~

Љубав се показује делима и племенитим поступцима

Боривој Симић ће у новембру ове године, на Митровдан, напунити осамдесет три године. Неки људи, иако стари, нису живели исправно, нити испуњеним животом. Стари, немоћни и често усамљени, остали су сиромашни духом, те су зато били и остали незадовољни и несвесни шта је то толико битно за срећу, а што им стално промиче. Он није од тих људи.

Нацисти и њихови савезници већ су увелико немилосрдно палили и убијали на овим просторима у време његовог детињства. Требало је да са својих дванаест година иде у школу и безбрижно се игра у блату, а он је тада носио брме свог времена на својим леђима. Сазнао је да му је отац, недужан, као и хиљаде људи, стрељан у Сремској Митровици. Од тада се он бринуо и издржавао мајку и сестру. Замислите то, дечак од дванаест година бори се са таквом тугом и носи са таквом одговорношћу. Свестан да је то, на неки начин, нешто што мора да чини, са великом посвећеношћу приступио је улози главе породице. Радио је и радио, од јутра до мрака, гајио стоку, сејао и жњао њиве, а све без жалби на своје потешкоће. Сазрео је пре времена.

Кроз године је све мање показивао своја осећања на начин на који то други људи чине. Оженио се, добио сина, а потом и ћерку. Целог живота је био марљив и упоран, трудио се да стекне што више и обезбеди својој породици што лагоднији живот. Природно интелигентан, са свега неколико разреда основне школе, био је веома mudar и искусан. Такође је био високо моралан човек, увек поштен, искрен и правичан, врло способан да разабере добро и зло. Али, једно му је недостајало – способност да искаже љубав речима, тј. није имао осећај за нежност. Живот га је очврсно, те је помало застранио од исказивања љубави онако како то људи очекују. Његова супруга, једна врло паметна, осећајна и ведра жена, као да је у потпуности разумела и схватала његову хладноћу и бол, па га због тога никада није осуђивала. Није осуђивала то што је децу ретко држао у крилу, грлио их или се играо са њима. Прихватила је то као последицу ружних дешавања. На старим сликама, па чак и на онима на којима су већ у позним годинама и удају сина или ћерку, њега нећете нигде видети да се смеје, него озбиљног и достојанственог, ретко са благим осмехом, нипошто са оним који показује зубе. А она, оvek насмејана и са ведрином која јој избија са лица, увек уз њега, држећи своју руку око његовог струка или га држећи за надлактицу. Необичан контраст – она ниска, пунија, весела, а он озбиљан, витак и миран. Супротности се, кажу, привлаче. Па ипак, нису били ни толико различити. Обоје су били мудри и разумни, те су се лепо слагали.

Он никада није трошио новац на себе и непотребне ствари. Трошио га је улажући у своју кућу. Далеко од тога да је био циција – жени и деци је куповао прелепу одећу, нове књиге и друге ствари. Целог живота је био скроман и смеран.

Њерка им је подарила једну, а син две унуке. Њиховој радости није било краја! Уживали су у улогама бабе и деде. Бора као да је постао мекши, као да му се полако топио лед са срца, иако је у његовом средишту, у дубини, остао заувек залеђен део оне боли. Почео је да испољава нежности према унукама, а чешће се и смејао. Само је навика и схватање да не треба говорити исувише и беспотребно остала.

Пре отприлике пет година изгубио је жену. Звала се Нада – мала игра судбине, јер му је она заиста била нада и ослонац да преброди све бриге. Она празнина у срцу се проширила: ипак је изгубио вољену особу, део себе. Две године касније изгубио је и сина. То му је највећа патња после свега што је преживео, јер нема веће љубави од оне према сопственом детету. Питам се како тај човек уопште издржава. Доживео је и преживео многе трагедије, његова душа је повређена и измучена, а искра воље и даље пламти у њему. Новац троши на хлеб, млеко, лекове и рачуне, док оно што уштеди даје унукама. Лош увек сам намешта кревет, подгрева јело, пере тањире, сеје парче земље и многошта. Кажу да га рутина и физички рад одржавају.

Невероватно је колико се тај човек у животу одрицао, ускраћивао себи све и свашта за добробит ближњих. Поврх свега, својим осећајем за етику васпитао је своју децу и унуке правилно. Мој деда је многе ствари у животу чинио не за себе, него за нас. Можда зато ни нема потребу да говори превише – пушта да његова дела говоре сама за себе.

Александра Вркатаић, III-1

Јована Дамјановић, 4-1

Јована Дамјановић, 4-1

Замишљај свој разред после десет година

Једна велика породица, некадашњи III, сада су људи који су изабрали путеве и занимања у којима су се пронашли. Свечано окупљање овог разреда инспирисало ме је да овај састав посветим најсложенијем разреду који је Гимназија „Сава Шумановић“ икада имала.

Те, не тако давне, 2013/2014. године свако је себе замишљао као особу која ће се изборити са животом, пронаћи његов смисао, те основати породицу. Војислав Чавић, завршивши Теолошки факултет у Београду, постао је свештеник, кога сам одмах препознао у црној мантији. Било ми је веома драго због њега, јер сам знао колико му је то било важно и колико се залагао како би постигао то што сада јесте. Никола Дреновац је наследио очеву занимање – постао је правник. Постао је веома учтив и познат адвокат, који је многе неправде „изнео“ на видело. Прво сам се поздравио са њим и већину вечери смо седели заједно причајући о свему што се променило од тада и присећајући се времена када смо седели у истој клупи. Дејан Вурдеља је постао професор филозофије на факултету и много се

променио. Био је чудан и тих, али га је вероватно променио посао, пошто га памтим као веома причљивог. Јаков Ненадовић отпутовао је у Лондон, где се запослио и основао породицу. Многе нисам препознао, као нпр. Бојану Благојевић, Драгану Варничкић, Тамару Јовановић и Емилију Фајфрић. Милутин Крсмановић је стекао велико богатство на нама непознат начин, вероватно неким нечистим пословима. Исидора Ђукић, Милица Јовић и Марина Симић због приватних ствари нису стигле да својим доласком улепшају то вече. Посебно сам се обрадовао разредном старешини Славку Поповићу и професорци српског језика Бојани Анђелић, која нам је предавала само једну годину. Сви заједно смо дружили и причали, а напослетку је уследио плес. До касно ујутро смо причали, веселили се, смејали и плакали од среће, а последњи смо се разишли Никола, Јаков, Милутин, Дејан и ја.

Са гледишта једног шумарског инжењера овако је изгледала слика разреда, који сам похађао пре једанаест година. Овај састанак ојачао је наше везе које и данас трају.

Матерња мелодија ~ Матерња мелодија

Пронаћи увек нешто лепо је особина божанског духа

Свет. Препун људи које ја не познајем, које никад нећу упознати, али сам повезана са њима на неки начин. Сви имамо нешто божанско у себи, сви смо створени из љубави. Зато верујем да постоји много добрих људи који ће помоћи у борби за бољу садашњост и будућност.

Веома често размишљавам о смислу живота. Потонем у најдубље мисли и покушавам да схватим и разумем шта је то што је проузроковало толике ратове, смрт, глад и бол. Да ли смо ми људи зли? Јесмо ли заиста непријатељи сами себи? Дали и други, као и ја верују у боље сутра? Трудим се да свакодневно налазим позитивне стране света. Желим, јер је то начин да се осећам боље и да помогнем другим људима да се осећају исто.

Много пута у животу сам била тужна. Била сам повређена. Први пут, други.. Пети.. Десети. Увек исти осећај. Стезање у грудима, убрзано дисање и суза. Није било лако. Након толико бола, разумела сам смисао. Разумела сам живот. Нећу одустати од трагања за добрим у људима!

Волим осмех пролазника, волим сјај сунца, цвркул птица. Верујем у добре људе и знам да су они око мене. У сваком постоји нешто лепо. Међутим, није код свих то и видљиво. Тада се трудим да скинем ту маску коју људи упорно стављају, да откријем њихова права осећања и права лица. Труд се испати. Откријем нову особу која зна да воли и да буде срећна. Особу која је пре, можда баш као и ја била повређена и плашила се да покаже своје право лице.

Заувек ћу веровати у добро. Настојаћу да терам зло од себе и да се борим за оно у шта верујем. Сматрам да смо бића љубави. Управо ова љубав ће нам дати снагу да спознајемо добро и постанемо бољи људи.

Живот је леп!

Марина Лазаров, I-4

Свака изговорена реч или научено ново слово носи са собом једно искуство, чији је главни кривац матерњи језик.

Управо тај матерњи језик је први језик научен у раном детињству, а корени тог првог језика својом структуром гласова и граматике су толико дубоки, да је сам говор матерњег језика аутоматизован.

Вичи да те чују. Вичи. Гласно. Још гласније. Вичи колико те грло носи. ВИЧИ. Пусти мисли да испредају најлепше приче, најлепше стихове, нека певају песму свакоме ко успе да је чује. Речи су оно што нас држи заједно, понекад најоштрије сечиво, понекад знају да буду теже од олова, јаче од соли што нагриза ланце којима су лађе везане за обалу, тешке као топовско ђуле, а лаке као перо.

Своје обраћање завршићу реченицом из Андрићевог говора приликом примања Нобелове награде:

....“На хиљаду разних језика, у најразноличнијим условима живота, из века у век, од древних патријархалних причања у колибама, поред ватре, па све до дела модерних приповедача која излазе у овом тренутку из издавачких кућа у великим светским центрима, испреда се прича о судбини човековој коју без краја и прекида причају људи људима“....

Проф. Зденко Лазор

Любовна писня

Огњен и диждж. Мост и рика.
Думки и ја. Опрез часу, за часом,
у чаше, без тебе и з тобу.

Любовна писня тебе писана,
Одноши хмари и дижджи својо,
Нова думка начас розказана,
Перши цилунок и осамени двојо.

Злецела любов на плечо ангела,
Спадла на крило хторе би лецело,
Чарни очи мила, мойо патрела,
Любовни нџтки же би не страцело.

Ученици који уче русински језик

Vedomá básen

Upútaný som tvojím telom
s druhej strany mozgového obrazu.

Nepýtaš sa ma...

Ja len slúžim vášniam, ktoré sa teba týkajú.

Posadnutý som a neschopný
odprovať.

Moje žiadosti sú podriadené vstupu do
tvojho oka.

Nedovoľ vyklízuť dotyku.

Dovoľ mi mať pery.

Seba prosím umožniť mi činy z rajskej
myšlienky.

Nepýtaš sa ma.

Umenie môjho otroctva neresti a túžob
nazýva sa múdrosťou*.

*Pripomenka: Toto slovo čítaj tak, ako
ho vyslovujú Gréci.

Katarína Najdanovičová II-4 a
Dragan Valentirovič IV-3

Светионик ~ Психолошки саветник ~

Избор је твој

Млади (тинејџери) треба да донесу шест кључних одлука које ће на њихову будућност утицати на позитиван или негативан начин. То су пре свега:

ШКОЛА - Какви су твоји планови у вези са образовањем? *Под огромним сам притиском!*

ПРИЈАТЕЉИ - Какве људе ћеш изабрати за пријатеље и какав ћеш ти бити пријатељ? *Колико су занимљиви, толико су и променљиви!*

РОДИТЕЉИ - Да ли ћеш се слагати са родитељима? *Често ме бламирају!*

ПОРОЦИ - Шта ћеш да радиш у вези са пушењем, пићем, дрогирањем и другим облицима зависности? *Није ми тешко да прекинем... урадио сам то већ десет пута!*

ЗАБАВЉАЊЕ И СЕКС - Са ким ћеш се забављати и шта ћеш урадити у вези са сексом? *Дали морамо да говоримо о томе!*

САМОПОШТОВАЊЕ - Да ли ћеш одабрати да волиш самог себе? *Само да мало боље изгледам!*

Гордана Мишчевић, IV-1

Веруј у љубав

(Необична прича о болестима зависности)

Трепери лишће румено и златно, свеже јесење јутро умива шидске сокаке. Журим у школу. Торба о рамену, корак ми лак и сигуран. Спремна сам за часове. Приближавам се добро познатој згради. Збуњују ме чудан мир и тишина. Није могуће да сам закаснила! Шта да кажем разреднику? Врата су закључана, а ходник празан. Окрећем се полако, јер осећам неку nelaгодност. На тераси седи мени непозната особа. Прилазим јој, привлачи ме необична подругљивост у њеном погледу.

„Здраво, ти ниси из наше Гимназије?“

Одговара спремно: „И јесам и нисам. Тебе чекам. Ви психолози се хвалите да знате све о мени, а ти се претвараш да ме не познајеш. Стварно сам разочарана!“

Збуњена сам. „Како знаш да ја желим да студирам психологију?“

„Госпођица жели да студира психологију! А ко је јуче смарао ђаке причом о томе да је НАРКОМАНИЈА болест зависности, зло нашег доба, огроман и тешко савладив лични и друштвени проблем?“ Подругљиво ми се уноси у лице. „Ко се то фолира, ко се то бави превенцијом, ти или моја покојна баба?“

Сада ми је непријатно. Шта се то догађа? Како се ово пријатно октобарско јутро претворило у кошмар? Помисао се претвара у јасно сазнање да ја заиста нисам одавно ученица ове Гимназије и да је овај чудан разговор нека провера чвртине мојих ставова и одлучности. Ако је ово сан, не желим да се пробудим, бар док не убедим ову сподобу да нема шта и кога да тражи испред ове школе. Више нема nelaгодности. Прелазим у напад.

„Шта ти желиш и шта нудиш овим младим људима?“

„Желим да их поведем у свој свет, у неистражене пределе препуне боја и мириса, звука, у свет хармоније. Флеш до флеша! Нудим им могућност да забораве сурову стварност вашег света!“

„Мислиш да ће ти поверовати, да неће схватити да је твој свет лажан? Једна болна, језива обмана!“

„Неки ће схватити. На њих не рачунам. Али, рекла си да су млади, а то значи да су радознали и наивни. Глупсони са свежим нервним системима и крвотоцима препуним адреналина, а мисле да су све научили на фејсовима и разним мрежама. Пробали су дуван и алкохол, пробаће и дрогу и ето их на путу ка мом царству! Причају о слободи и верују да знају где је граница са које нема повратка, а немају појма!“

„Како си охоло и сигурна у себе. И немој моје ученике називати глупсонима! Многи од њих веома зрело размишљају о животу и спремни су да прихвате добронамеран савет.“

„Савети, савети, празне приче! Родитељи за њих немају времена ни разумевања, ви профе их терате да уче непотребне ствари, намећете им аутиритете и разне забране, а они хоће паре и забаву или трагају за идентитетом и смислом живота. Зар није нормално да се окрећу ноћним изласцима и МЕНИ, тражећи утеху и забрав!“

„Престани, претерала си! Тачно је да трагају. Младалаштво је доба трагања. Наилазиће на препреке и суочавати се са проблемима. Научиће да их савлађују, решавају, да се боре! Потребу за слободом и самосталношћу оствариће на позитиван, креативан начин! Ја у њих верујем! Машеш ми ту утехом и

забравом, а не знаш право значење тих речи, као што не знаш ни право значење речи ЉУБАВ!

Преко њеног, сада већ ружног, искривљеног лица, прелете грч и захвати јој читаво тело. Како се раније нисам стелила те чаробне речи! Једноставне формуле свеукупног постојања, која нам пружа сигурност, радост и спасење! Љубав, да љубав, узвикујем ширећи руке! То нежно осећање пуно светлости и топлине која блажи. Љубав коју сви носимо у себи као дар Божији и која постаје благо тек када је поделимо са другим човеком.

„Престани. То боли, ужасно боли! Не могу више да издржим! Одлазим, успела си, овог пута.“

Полако али снажно као плима, обузима ме задовољство. Успела сам! Отерала сам је! Неће се усудити да поново дође пред нашу Гимназију и тражи нове жртве. Открила сам чаробну, најмоћнију реч на свету!

Звоно упорно звони! Да ли је то крај часа? Будим се, па то је мој мобилни! Треба да устанем и спреим се за посао! Ово је био само сан! Али сан који сам запамтила и који има срећан крај!

Крећем у школу, одлучна да се и даље упорно борим против болести зависности, за нормалан живот сваког младог човека. Превенција је заиста најважнија, увек је боље „спречити него лечити!“

Нека их моји савети и искуство подрже у здравом одрастању и усвајању правих вредности. ВЕРУЈЕМ У ТЕ МЛАДЕ ЉУДЕ! ВЕРУЈЕМ У ЉУБАВ!

Спокојно удишем лепоту Савиног Срема, који је са толико љубави овековечио на својим платнима. Свеже октобарско јутро мирише на јесен.

Љубица Радишић, психолог

Кад се ми питамо то изгледа овако

<p>Рукометна репрезентација школе - девојке ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 1. место ~ међуокружно такмичење ~ 3. место</p>	<p>Рукометна репрезентација школе - момци ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 4. место</p>
<p>Одбојкашка репрезентација школе - девојке ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 5. место</p>	<p>Кошаркашка репрезентација школе - девојке ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 4. место</p>
<p>Одбојкашка репрезентација школе - момци ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 4. место</p> 	
<p>Стони тенис - девојке ~ општинско такмичење ~ 1. место ~ окружно такмичење ~ 1. место ~ републичко такмичење ~ 8. место</p>	<p>Међудодељењски турнир школе у малом фудбалу „Спортот против насиља“ ~ победници ученици IV-4 одељења ~</p>

<p>На државно такмичење из математике пласирао се ученик: Вукашин Глигоријевић, 3.2</p>	<p>На окружно такмичење из физике пласирали се: Анамарија Божиновски, 1.3, Слађан Јелић, 2.2, Оливера Којић, 3.2, Вукашин Глигоријевић, 3.2, Дејан Дудок, 3.2, Зорана Топић, 3.3, Оливера Валентировић, 4.3</p>
<p>Књижевни конкурс „Границе“ Награђен рад Милице Живковић, 3.3</p>	
<p>Литерарни конкурс „Вишњићеви дани“ Награђен рад Драгана Валентировића, 4.3</p>	

Светосавски конкурс

За најбољи литерарни рад награђени су ученици:
 Лука Гргић 4-1, Бојан Поткрајац 4-2 и Вања Ковачевић 3-2 одељење.

За најбољи ликовни рад награђени су ученици:
 Зорана Топић 3-3, Миланка Бјелић 3-2, Силвија Крошлак 3-4 и Теодора Тодоровић 1-2 одељење.

За најлепше калиграфски рад награђени су ученици:
 Анамарија Божиновски 1-3, Душка Трзин 3-2 и Александра Вркатић 3-1 одељење.

На зонску смотре рецитатора пласирали су се ученици Николина Скакавац, 2.2, Катарина Најдановић, 2.4, Љиљана Дупало, 4.2 и Драган Валентировић, 4.3

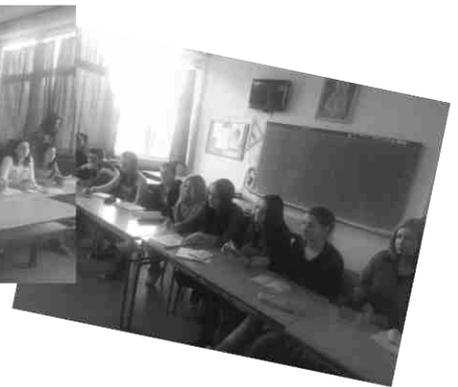
На окружно такмичење књижевне олимпијаде пласирали су се:			
ПРВИ РАЗРЕД			ЧЕТВРТИ РАЗРЕД
Јелена Башић	Тамара Кртинић	Јована Миличић	Драган Валентировић
Јелена Бјелчевић	Немања Нешковић	Вања Ковачевић	Оливера Валентировић
Ивана Дрча	Александра Стојаковић	Оливера Којић	Љиљана Дупало
Николина Каштеровић	ДРУГИ РАЗРЕД	Анђела Тодоровић	Александар Лупић
Миладинка Нишевић	Стефан Ђачанин	Милица Белдар	Софија Матић
Јована Богуновић	Јелена Јаношевић	Невена Карајовић	Надежда Миљановић
Анамарија Божиновски	ТРЕЋИ РАЗРЕД	Душка Трзин	Гордана Мишчевић
Николина Валентировић	Миланка Бјелић	Мирјана Ђачанин	Тамара Вурдеља
Стефан Зечевић	Вукашин Глигоријевић		Урош Клисарић
	Дејан Дудок		

Креативна учионица

Дебата на
часу српског
језика и
књижевности
у одељењу 4.1.

Жучна расправа и
дискутовање о
Хамлетовом
лику у 4.4. одељењу.

Занимљиви часови физичког
васпитања код професорице
Јармиле Петровић.

И кречење
може
бити
креативно.

Слушање „Поподне једног фауна“

Дебата на
часу
социологије.

Кроз наше наочаре

Јесте ли знали да је Лондон био први град који је имао популацију већу од милион становника, а сада је 13.град по насељености са 8 милиона становника?

Ученик: Његош је умро у јутро, једне октобарске ноћи.
Ученица: Жалим време које утроших читајући овог „Годоа“!!!

Јесте ли знали да у просеку на сваких 10 људи на свету један човек живи на острву?

Каже тата Перици:

- Учи Перице, учи.

Од учења још нико није умро.

- Па тата зар ћу ЈА баш морати да будем прва жртва.

ЗАГОНЕТНА ПРИЧА

Сребрени Соко је био најбољи јахач у насеобини. Често је, јашући своју ламу, обилазио и најудаљеније пределе. Када год би то радио имао је и једног пратиоца. Када би дојахао у индијанско насеље, он би долазио за њим. Када би одјахао у ноћ, са индијанцем и његовом ламом удаљио би се и њихов незвани пратилац.

Како се зове њихов упорни пратилац, чије име се не мења чак ни када се чита отпозади?

Први пошаљи тачан одговор на фејсбук страницу школе и бићеш награђен!!!

Каже отац Перици: - Перице, дај ми ћачку књижицу!
- Не могу, позајмио сам Јовици да уплаши родитеље!

			5	4			8
		4			9		2
	3					6	
	2					8	
1			4		6		7
		5					3
		7					5
4			6				2
	8			7	1		

ГИМНАЗИЈАЛАЦ - лист ученика и професора Гимназије „Сава Шумановић“, Шид
www.gimnazijasid.znanje.info • www.facebook.com/gimnazijasavašumanović

Уредници-ученици: Гордана Мишчевић, Јована Дамјановић, Бојана Стојковић, Милош Мравик и Лука Гргић
Редакција: Гордана Павловић; Штампа: Илијанум, Шид; Спонзор штампања: VICTORIA OIL